

Alesya

– Gönül Kütük · 25 Nisan 2025

Bir yerlerim ağrıyor,
Ağrıyan yerimi bilmiyorum Alesya!
Kıyametim oluyor gidişlerin.
Sen gelmedikçe uzuyor yollar,
Tutup kendime çekerken kopuyor vuslat.
Havadan, topraktan, sudan geçip
Kalbime düşürüyorsun cemreyi.
Nefesimi kesiyor rüzgarın.
Ufkuna dikiyorum gözlerimi.
Gün yine sensiz ağrıyor,
sabahlarım ağrıyor Alesya!
Yeşili yapraktan, ormanı ağaçtan,
Seni benden ayırıyorsun..
Susma Alesya!
Bırak en mutlu hikayenin kahramanı olayım.
Tutayım acından,
Gölgemle hicranını sarayım.
Gönül sarayıma sultan ol diye,
Yırtayım batılın kumaşlarını.

İman ipeğinden kaftan dikeyim.
Edep fitratıyla süsleyip tacını,
Lotus kokulu saçlarına takayım.
Alesya susma!
Bana bir gülüş bağışla,
Ömrümce aşkına esir kalayım.
Sen gül, ben susturayım,
Senden başka tüm gülüşleri.
Yere eğince başını,
Topladığım yıldızlar avuçlarımda sönüyor.
Ya gel yağ göğümden gönlüme,
Ya da bırak hapsedeyim kendimi,
Sessizliğin hücrelerine..
Tükeniyorum sensizlikte.
Susma Alesya!
Sen susunca benim mecalim kalmıyor!
Kırılıyor kemiklerim, kırılıyor kemiksiz yerlerim!
Kırıklarımı bulamıyorum..
Gül rengi dudaklarından,
Kül rengi türküler fısılda!
Ay çiçekleri güneşe sırtını dönüyor seni görünce.
Güneşi kışkandırıyor saçlarının sarısı.
Papatyalar teninden almış beyazlığını.
Bir an geliyor,
Tek bir tebessümünle yeniden doğuyorum.
Peşinde ceylan gibi sekiyor umutlarım.
Ben hayata değil, hayat bana gözlerini açıyor.
Hayat beni, ben seni yaşıyorum Alesya!
Rotam sensin, yönüm sen
Rüyamdan uyanışım sen
Şükürüm sensin duam sen
Işığımın Alesya!
Işığımın!